

Comunicar amb enfocament de gènere

Montserrat **Minobis**

Periodista de vocació i amant incondicional de la ràdio, mitjà de comunicació on ha viscut la major part de la seva trajectòria professional, Montserrat Minobis passarà a la història per ser la primera dona que va assumir el deganat del Col·legi de Periodistes de Catalunya. Una fita que recorda amb orgull però que, segons la periodista, no és suficient ja que “a les dones encara ens queda molt per aconseguir en el terreny laboral”

Per **Anna Cabanillas**

Va deixar la seva Figueres natal per fer realitat un somni: convertir-se en periodista radiofònica. I la seva llarga trajectòria en diversos mitjans de comunicació com Ràdio Popular de Figueres, Ràdio Espanya, Ràdio 4 o Catalunya Ràdio, emissora que va dirigir durant la temporada 2004-2005, confirmen que Montserrat Minobis, amb esforç, tenacitat i molta professionalitat, el va fer realitat. “No sé si he acomplert tots els meus desitjos professionals però el cert és que no em puc queixar de res. He pogut viure en primera persona esdeveniments importants, tant per les dones com pel país en general. La meua vida ha estat molt professional com a periodista i molt activista en el món de la política i del feminisme”, apunta Minobis.

Una intensa i dilatada carrera que la va portar a convertir-se en la primera dona que va liderar el Deganat del Col·legi de Periodistes de Catalunya a l'any 2001, fita que per la periodista, va suposar un pas més en la seva lluita per la igualtat entre sexes. “Convertir-me en la primera degana de Col·legi de Periodistes va suposar per a mi dues coses. En primer lloc va significar trencar motlles, ja que fins aquell moment tots els degans anteriors a mi procedien de la premsa escrita, ja que aquesta classe de periodistes tenien més rellevància que els de la ràdio o la televisió; i en segon lloc em va servir per demostrar que les dones estem capacitades per assumir llocs de direcció. Fins que les dones no arribem a llocs de poder, de decisió i mentre els sous continuïn sent inferiors per fer la mateixa feina, haurem de continuar lluitant per la igualtat i seguir demostrant que podem”, sentència.

I és que, sense cap mena de dubte, la igualtat entre sexes ha estat un dels temes més defensats i seguits per la periodista que confessa haver estat sempre una activista feminista de cap a peus. Així, ja als anys 70 va col·laborar en l'impuls del moviment feminista de Catalunya, formant part de la comissió organitzadora de les Primeres Jornades Catalanes de la Dona i, posteriorment, l'any 1994, va presidir la Xarxa Europea de Dones Periodistes i de l'Associació de Dones Periodistes de Catalunya. Actualment presideix la Xarxa Internacional de Dones Periodistes i Comunicadores, Xarxa Internacional amb Visió de Gènere i és coordinadora a Catalunya de la Xarxa Mediterrània de Dones Periodistes i Comunicadores. “Jo vaig ser una més entre totes les companyes de la comissió que vam organitzar les Primeres Jornades Catalanes de la Dona, un moment important i molt significatiu pel feminisme del nostre país. Sempre he intentat aportar el meu gra de sorra en la lluita per la igualtat. I a dia d'avui continuo dient-me i sent, feminista. No entenc la meua vida d'una altra manera”.

Tot i que des de fa uns anys Montserrat Minobis no participa activament en cap mitjà de comunicació, treballa com a professora associada de la Universitat Pompeu Fabra a la Facultat de Comunicació, des d'on intenta formar nous i noves periodistes amb ganes d'informar al món i de comunicar amb enfocament de gènere. “A dia d'avui segueix existint una mirada androcèntrica en els mitjans de comunicació sobre la realitat de les dones i la seva participació activa a la societat actual. Les dones quasi mai són protagonistes de l'actualitat i quan ho són ho fan com a víctimes”, explica. I apel·la a la necessitat que els mitjans de comunicació siguin permeables als canvis socials que les dones protagonitzen: “Els mitjans s'han d'adaptar i deixar de banda la tradició i els hàbits adquirits en l'ús del llenguatge, perquè encara avui mostren les estructures socials dominants, les reproduïxen i les mantenen” afirma Minobis, que conclou: “D'alguna forma, els mitjans han de liderar, al costat de les administracions públiques, aquest camí cap a la igualtat”. ■